

РЕШЕНИЕ

№ 26049

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6462** по описа за **2026** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 72, ал. 4 ЗМВР. Образувано е по касационна жалба на М. А. А. срещу Решение № 1618/06.05.2026 г., постановено по АНД № 1763/2026 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отхвърлена жалбата му срещу Заповед за задържане на лице № 225зз-36/12.01.2026 г., издадена от полицейски орган при 01 РУ – СДВР. В касационната жалба се поддържа, че решението е неправилно, постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Излагат се доводи за липса на мотиви на заповедта, за липса на достатъчно данни за извършено престъпление, за нарушение на принципа на съразмерност, за допуснати нарушения при конституирането на страните в първоинстанционното производство, както и за незаконосъобразност на присъдените разноски.

Ответникът оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за нейната неоснователност.

Настоящият съдебен състав намира касационната жалба за процесуално допустима, а разгледана по същество – за основателна.

С обжалваното решение Софийският районен съд е приел за установено, че на 12.01.2026 г. около 19:10 часа полицейските служители били изпратени по сигнал за извършена кражба на стоки от магазин „Лидл“. След пристигането им на място дежурният управител и охранителят посочили касатора и неговата сестра като лицата, преминали след касовата зона без да заплатят изброените стоки. Районният съд е приел, че стоките били върнати с протокол за доброволно предаване и на двете лица били снети обяснения, след което те били задържани и транспортирани в сградата на 01 РУ – СДВР. За касатора била издадена процесната заповед за задържане, а след попълване на необходимите документи същият бил освободен в 21:20 часа, без да е пребивавал в арестните помещения на районното управление. Въз основа на тези установявания софийският районен съд е обосновал, че процесната заповед за задържане е издадена от компетентен орган, при спазване на изискванията за форма и в съответствие с материалния закон. Приел е, че към момента на задържането са били налице достатъчно данни за извършено престъпление по чл. 194 НК, както и че приложената принудителна административна мярка съответства на целта на закона. Поради това е отхвърлил жалбата срещу заповедта.

Настоящият касационен състав не споделя правните изводи на Софийския районен съд.

Съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Задържането представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН, поради което прилагането му не е автоматична последица от наличието на данни за извършено престъпление. Ограничаването на правото на лична свобода следва да бъде обусловено от конкретните факти по случая и да е съобразено с целта на закона и принципа на съразмерност по чл. 6 АПК. От административната преписка не може да бъде установена последователността на извършените от полицейските органи действия и по-конкретно – не става ясно в кой момент е започнало фактическото ограничаване на свободата на касатора. Не може да се установи дали то е започнало още в търговския обект или едва с отвеждането му в сградата на 01 РУ – СДВР. При това положение не може да се приеме за установено, че към момента на фактическото задържане са били налице всички предпоставки за прилагане на

принудителната административна мярка и че ограничаването на свободата е било необходимо и съразмерно.

Неяснотата не се преодолява и от мотивите на първоинстанционния съд. Напротив, районният съд е приел за установено, че още в търговския обект са били извършени основните действия по първоначалната проверка – установяване на лицата, доброволно предаване на вещите и снемане на обяснения, след което те са били отведени в сградата на районното управление. При така възприетата фактическа обстановка липсват мотиви защо след извършването на тези действия е било необходимо отвеждането на касатора в районното управление и ако именно тогава е започнало фактическото му задържане – какви конкретни обстоятелства са наложили прилагането на принудителната административна мярка по чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

Отделно от това, нито в процесната заповед, нито в административната преписка са изложени конкретни фактически обстоятелства, които да обосновават необходимостта от задържане. Не са посочени факти, от които да се установява опасност лицето да се укрие, да възпрепятства проверката, да осуети събирането на доказателства или по друг начин да наложи ограничаването на свободата му. При липсата на подобни данни съдът е лишен от възможността да провери дали упражненото правомощие е било съобразено с целта на закона и с принципа на съразмерност.

Обстоятелството, че касаторът е бил освободен след около два часа и не е бил настаняван в помещение за задържани лица, не променя този извод. Продължителността на ограничаването на свободата е относима единствено към фактическото изпълнение на мярката, но не освобождава полицейския орган от задължението да обоснове необходимостта от нейното прилагане.

Като е приел, че единствено наличието на данни за извършено престъпление е достатъчно да обоснове законосъобразността на процесната заповед, Софийският районен съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено. Вместо него следва да бъде постановено друго, с което жалбата срещу Заповед за задържане на лице № 225зз-36/12.01.2026 г. бъде уважена, а заповедта – отменена като незаконосъобразна.

Касаторът е направил искане за присъждане на разноски за двете съдебни инстанции. По делото обаче не са представени доказателства за действително извършени разноски, поради което

искането се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд София-град, XXIV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1618/06.05.2026 г., постановено по АНД № 1763/2026 г. по описа на Софийския районен съд и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. А. Заповед за задържане на лице № 225зз-36/12.01.2026 г., издадена от полицейски орган при 01 РУ – СДВР.

Решението е окончателно.